

Arrest

nr. 277 141 van 7 september 2022
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd: mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Wolstraat 10
1000 BRUSSEL

tegen:

de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat D. VAN DER BEKEN en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen als niet-begeleide minderjarige vreemdeling op 5 september 2021 zonder enig identiteitsdocument België binnen en verzoekt op 7 september 2021 om internationale bescherming. Op 29 maart 2022 neemt de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aan verzoekers voogd aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen bezit je de Iraakse nationaliteit. Je bent een soenniet van Koerdische origine. Je bent te Hawlir (Erbil) geboren op 10 september 2007 en bent dus minderjarig. Je woonde in Soran (Erbil). Je ging naar school tot de derde klas. Je vader was aangesloten bij de Gorran partij en ondervond hierdoor problemen. Rond 2015 vertrok je daarom samen met je gezin uit Irak. Je ouders dienden een verzoek om internationale bescherming in Griekenland in. Dit werd geweigerd. Je reisde samen met je gezin vanuit Griekenland door richting België. In Servië raakte je de rest van je gezin echter kwijt. Zij keerden terug naar Griekenland en jij reisde door naar België. Je kwam hier aan op 5 september 2021 en je verzoek om internationale bescherming werd hier geregistreerd op 7 september 2021. Je ouders riskeren in Griekenland op straat gezet te worden aangezien ze geen verblijfsdocumenten hebben.

Ter staving van je verzoek leg je kopieën van volgende documenten neer: je identiteitskaart (d.d. 30/12/'12), je paspoort (d.d. 30/9/'15), de identiteitskaarten van je vader (d.d. 26/5/'12), moeder, zus en broer (d.d. 30/12/'12), het paspoort van je vader, moeder, zus en broers (d.d. 30/9/'15), een mail van je Belgische advocaat naar de Griekse advocaat van jouw familie (d.d. 15/12/'21), een mail i.v.m. het bevel tot uithuiszetting van je familie in Griekenland (d.d. 11/1/'22), een brief i.v.m. de uithuiszetting (d.d. 2/12/'21), documenten i.v.m. de negatieve beslissing in Griekenland (d.d. 13/2/'20), een brief van de voogd met verklaringen van je vader, documenten i.v.m. je vaders activiteiten bij Gorran en Facebookbedreigingen. Achteraf maakte je advocaat nog de contactgegevens van je familie in Griekenland over.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Met betrekking tot jouw verklaringen omtrent de aanleiding van je vertrek uit Irak dient te worden vastgesteld dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat dit vertrek zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Je verwijst naar de vluchtmotieven die je vader aanhaalde tijdens zijn verzoek om internationale bescherming in Griekenland. In zijn hoofde werd hem daar geen internationale beschermingsstatus toegekend. Er diende immers te worden geconcludeerd dat hij er niet in was geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Zelf blijf je zeer vaag met betrekking tot je vluchtmotieven. Zo weet je niet veel over de Gorran partij of wat je vader daar precies bij deed. Noch kun je precies vertellen met wie en welke problemen hij hierdoor ondervond. Het interesseerde je ook onvoldoende om hier zelf opzoekingen over te verrichten. Je kunt ook geen voorbeelden geven van andere personen die om gelijkaardige redenen problemen ondervonden. In ieder geval had jij zelf nooit iets met deze partij te maken en heb je hier zelf nooit problemen door ondervonden (CGVS p.9-11).

Desalniettemin wordt wel degelijk erkend dat je vader sinds 2009 lid was van de Gorran partij en dat hij later ook de functie van plaatselijk coördinator in de stad Soran bekleedde en in het kader van deze politieke activiteiten werd bedreigd. Er dient echter te worden vastgesteld dat het ging om kleinere incidenten, die uitsluitend verbaal en telefonisch werden geuit. Er vond geen escalatie van deze bedreigingen plaats gedurende de gehele periode waarin je vader politiek actief was. Er was nooit sprake van een aanval of poging om hem schade te berokkenen, en evenmin een poging van die personen om rechtstreeks in contact te komen met hem of iemand anders van jouw gezin.

Bovendien heeft je vader sinds eind 2015 zijn partijfunctie neergelegd en geen bijzondere politieke activiteiten meer ontplooid (zie gedeeltelijke vertaling negatieve beslissing Griekenland). Hij heeft geen contact meer met de Gorran partij (CGVS p.8). Het is dan ook niet aannemelijk dat zijn vermeende vervolgers hem momenteel nog zouden zoeken. Eerst beweer je trouwens ook niet te weten of je vader na zijn vertrek uit Irak nog problemen ondervond (CGVS p.10). Onmiddellijk nadien verklaar je dan weer dat hij negen maanden na aankomst in Griekenland via Facebook bedreigd werd (CGVS p.11). Je legt hiervan bewijsstukken voor. Aan dergelijke stukken kan echter sowieso weinig bewijswaarde worden toegekend, daar deze gemakkelijk kunnen worden geënsceeneerd. Er verblijven daarenboven tot op heden nog verschillende familieleden van jou in Soran. Ze werken en ondervinden er geen problemen (CGVS p.7). Dit wijst er allerminst op dat jij bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren.

Hoe dan ook, zelfs indien wordt aangenomen dat je vader gevaar loopt als hij naar de stad Soran zou terugkeren, bestaat er nog steeds de mogelijkheid dat jullie zich in een andere regio van jullie land van herkomst vestigen, namelijk de stad Suleimaniya in Koerdistan. Daar is immers het hoofdkantoor van Gorran gevestigd. Bij de laatste verkiezingen in 2021 behaalde de Koerdische coalitie waartoe de Gorran partij behoorde de meeste zetels in die regio (zie informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd). Bovendien gaf je vader in Griekenland te kennen eerder zelf al overwogen te hebben om zich met zijn gezin in Suleimaniya te vestigen omdat hij dacht dat jullie daar veilig zouden zijn. Jullie zijn daar uiteindelijk niet naar toe getrokken omdat de partij hem had verzocht om in Soran te blijven (zie gedeeltelijke vertaling negatieve beslissing Griekenland).

Er dient derhalve te worden vastgesteld dat jouw vrees voor vervolging ongegrond is. Je kunt immers niet aantonen dat jij of je vader bij terugkeer naar Irak met een redelijke mate van waarschijnlijkheid zouden worden blootgesteld aan vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Volledigheidshalve kan nog worden gewezen op het feit dat je ouders problemen ondervinden met betrekking tot hun huisvesting in Griekenland nadat ze daar een negatieve beslissing kregen in het kader van hun verzoek om internationale bescherming, geen invloed heeft op bovenstaande beoordeling (CGVS p.7). Je vrees wordt immers beoordeeld ten opzichte van je land van nationaliteit, meer bepaald Irak. De levensomstandigheden van je gezin in Griekenland, doen dan ook niet ter zake.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar jij afkomstig bent. Gezien jouw verklaringen met betrekking tot je herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 juli 2019 werd een nieuwe regionale regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olieinkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie zet er de plattelandsbevolking onder druk, vernielt infrastructuur en landbouwgebied en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren bestookt door raketaanvallen en luchtaanvallen toe te schrijven aan de sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk, Erbil, Suleimaniyah en Zakho. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking. In het najaar van 2020 en in het voorjaar van 2021 nam het aantal incidenten waarbij burgerdoden vallen, weer af.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) -, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Dit leidde tot ontheemding in de getroffen regio's. De beschikbare informatie bevat geen melding van burgerslachtoffers die bij deze acties te betreuren zouden zijn. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq._internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Erbil in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat je bij een terugkeer naar de provincie Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met je persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De overige door jouw voorgelegde documenten wijzigen bovenstaande appreciatie niet. Het gaat hier slechts om je identiteitskaart (d.d. 30/12/'12), je paspoort (d.d. 30/9/'15), de identiteitskaarten van je vader (d.d. 26/5/'12), moeder, zus en broer (d.d. 30/12/'12) en het paspoort van je vader, moeder, zus en broers (d.d. 30/9/'15). Deze vormen enkel een indicatie met betrekking tot de identiteit en herkomst van jou en je gezinsleden, dewelke hier niet ter discussie staan. De mail van je Belgische advocaat naar de Griekse advocaat van jouw familie (d.d. 15/12/'21), de mail i.v.m. het bevel tot uithuiszetting van je familie in Griekenland (d.d. 11/1/'22), de brief i.v.m. de uithuiszetting (d.d. 2/12/'21), de brief van de voogd met verklaringen van je vader en de documenten i.v.m. je vaders activiteiten bij Gorran maakten het mogelijk, ondanks het feit dat je zelf niet goed op de hoogte was van de redenen van je vertrek uit Irak, een zicht te krijgen op jouw asielmotieven. Aangezien voldoende elementen ter beschikking waren om een weloverwogen beslissing te nemen in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming, werd beslist geen gebruik te maken van de door je advocaat doorgegeven contactgegevens van je familieleden in Griekenland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker onderbouwt zijn enig middel als volgt:

"Verzoekende partij stelt vast dat zijn verzoekers identiteit niet wordt betwist.

Verzoeker is, samen met zijn gezin, de Koerdisch Autonome Regio (KAR) ontvlucht in 2016. Hun verzoek om internationale bescherming in Griekenland werd afgewezen. Het gezin verblijft momenteel nog steeds in Griekenland en bestaat uit: de papa en mama van verzoeker en 1 zus en 3 broers waarvan de jongste 1,5 jaar is.

Het gezin is KAR ontvlucht omwille van de politieke activiteiten van de vader. De vader, M(...) H(...) H(...) H(...), was inderdaad politiek actief bij de Gorran partij sedert 2009. De vader werd later zelfs plaatselijk coördinator in de stad Soran en bekleedde dus een belangrijke plaats binnen de Gorran partij. Ook dit wordt niet betwist door verwerende partij. Verwerende partij aanvaardt zelfs dat de vader van verzoeker inderdaad bedreigd werd in KAR in het licht van zijn politieke activiteiten, maar meent dat het eerder om kleinere incidenten ging (telefonisch en verbaal) en dat geen escalatie plaatsvond.

Verzoeker was 8 of 9 jaar toen hij met zijn gezin vluchtte naar Europa. Het is dus aannemelijk dat hij zélf geen of weinig weet heeft van de problemen van zijn vader. Verzoeker werd gedurende 1,5u gehoord door verwerende partij. Het deel over de vluchtmotieven heeft hoogstens 15 minuten in beslag genomen (PO CGVS p. 9 - 11):

(...)

Dit is de enige informatie die bij verzoeker werd opgevraagd over de vluchtmotieven van het gezin. Bij monde van zijn raadsman werden de contactgegevens van de vader toegevoegd aan het administratief dossier, zodat verwerende partij vanop afstand een persoonlijk onderhoud kon afnemen van de vader in Griekenland, zodat een actuele stand van zaken kon worden gegeven over de problemen. Verwerende

partij is niet op deze suggestie ingegaan en heeft dan ook geen enkel zicht op de actuele vrees van het gezin voor een terugkeer naar KAR, hoewel het gezin prima facie wel degelijk bedreigd werd in KAR. Verzoekende partij kan zich niet van de indruk ontdoen dat de thans bestreden beslissing niets meer of minder is dan een herneming van de negatieve beslissing in de asielprocedure in Griekenland, zonder zélf een gedegen onderzoek te voeren naar de actuele vrees van het gezin.

Dergelijke houding schendt de medewerkingsplicht in hoofde van verwerende partij. Om die reden alleen al kwam de bestreden beslissing niet op zorgvuldige wijze tot stand.

De vrees voor een terugkeer naar KAR is wel degelijk actueel in hoofde van het gezin.

De Gorran partij werd opgericht in 2009 als antwoord op de vele corruptie in de KAR. De partij stond voor verandering en transparantie. Aanvankelijk kende de partij een sterke politieke groei en behaalde ze zelfs 25 zetels op 111 in het Iraaks-Kurdisch parlement. Geleidelijk ontstond er binnen de partij een tweestrijd gebaseerd op een verschillende visie over de toekomst van de partij. De Gorran partij werd immers stilaan een gevestigde politieke partij in de KAR, deel uitmakend van het politieke establishment maar verloor gaandeweg een heel aantal van haar principes waarop de partij was gebouwd: de beloofde hervormingen en transparantie konden niet ingelost worden, zodat er een interne strijd losbarstte. De druppel was de toenadering van de Gorran partij tot de PUK (Patriotic Union of Kurdistan). Daarmee verloor de Gorran partij voor vele aanhangers (en leden) elke geloofwaardigheid om verandering tot stand te brengen.

Voor een vollediger beeld kan verzoekende partij verwijzen naar volgende artikelen:

<https://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/gorran-party-words-not-deeds>

<https://www.pukmedia.com/EN/details/?Jimare=67429>

In het licht van deze politieke spanningen werd verzoekers vader verschillende malen bedreigd en heeft hij besloten samen met zijn gezin het land te verlaten.

In de KAR vinden wel degelijk regelmatig politieke vervolgingen plaats: vervolgingen omwille van kritische uittalingen ten opzichte van het beleid.

Human Rights Watch publiceerde vorig jaar een bijdrage over een zaak waarbij 3 journalisten en 2 activisten werden veroordeeld door een Kurdische rechtbank in wat enkel kan beschreven worden als een politiek proces¹:

(citaat uit Human Rights Watch, *Kurdistan Region of Iraq: Flawed Trial of Journalists, Activists*, 22 april 2021, beschikbaar via:

<https://www.hrw.org/news/2021/04/22/kurdistan-region-iraq-flawed-trial-journalists-activists>)

De KAR wordt op dictatoriale manier geleid door de KDP (Koerdisch Democratische Partij) en de PUK.

Ragaz Kamal, een Koerdische journalist die naar België vluchtte beschrijft de actuele politieke situatie in de KAR in een post op facebook:

<https://www.facebook.com/ragaz.kamal/posts/303239131873298>

Hij beschrijft inderdaad dat verschillende opposanten gedood of gevangen genomen werden.

Deze journalist postte ook een video van protesten tegen het bezoek van de eerste minister van de KAR aan Groot-Brittannië:

<https://www.facebook.com/104047568902660/posts/400772531605805/>

Vorig jaar nog werd een kritisch parlamentslid van Gorran, dhr. Ghalib Mohammed, neergestoken net buiten zijn woning in Suleimanyia:

<https://www.rudaw.net/english/kurdistan/26022021>

De aanval werd gefilmd door bewakingscamera's en wordt toegevoegd aan het verzoekschrift (stuk 4) via een USB-stick.

In maart 2021 werd het hoofdkwartier van de Gorran partij aangevallen door leden van de PUK en de KDP. De video van deze aanval wordt toegevoegd als stuk 5 aan het verzoekschrift via een USB-stick.

Een militaire commandant van de PUK werd enkele maanden geleden vermoord in Ranya door leden van de PUK zelf omdat hij zich kritisch had uitgelaten over de partij:

<https://www.facebook.com/watch/?v=1061378737953933>

Het zijn slechts enkele voorbeelden van politieke afrekeningen in de KAR. Uit niets blijkt dat verwerende partij rekening heeft gehouden met deze politieke spanningen in de KAR en het high profile risk van de vader van verzoeker die zich in het verleden inderdaad kritisch heeft uitgelaten over de Gorran partij en ook de PUK en KDP.

Op de facebookpagina van verzoekers vader (<https://www.facebook.com/muhamad.peromary>) valt te zien hoe hij zich reeds jaren openlijk kritisch opstelt tegen het establishment in de KAR. Deze facebookaccount werd door verwerende partij ook opgevraagd (PO CGVS p. 13), maar uit niets blijkt dat zij deze grondig heeft onderzocht. Iemand die zich dusdanig openlijk kritisch uitlaat over het politieke bewind in de KAR heeft internationale bescherming nodig. Het risico voor vervolging wordt geringschat door verwerende partij.

Het loutere feit dat verzoekers vader zijn partijfunctie heeft neergelegd sedert eind 2015 neemt niet weg dat hij nog steeds kritisch staat en zich kritisch uitlaat over het regime in de KAR. Verwerende partij geeft niet de minste blijk van begrip over het lot van politieke opposanten in de dictatoriaal geleide KAR.

De vrees voor vervolging voor verzoekers gezin is reëel en actueel. Minstens dient te worden besloten dat verwerende partij zich niet terdege heeft gekwetend van haar motiverings- en samenwerkingsplicht. Verwerende partij kan gevolgd worden in haar stelling dat, zelfs indien verzoekende partij vervolging vreest en deze gegrond zou zijn, dit nog niet hoeft te betekenen dat het gezin niet kan terugkeren naar de KAR indien er een veilig vestigingsalternatief aanwezig is in de KAR.

Artikel 48/5, § 3, van de vreemdelingenwet bepaalt inderdaad dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Verwerende partij meent dat verzoekers vader zich met zijn gezin kan vestigen in Suleimaniya. Zij verwijst onder meer naar de aanwezigheid van het hoofdkantoor van de Gorran partij in Suleimaniya en het feit dat verzoekers vader zou verklaard hebben tijdens zijn VIB in Griekenland dat hij dit ooit (wanneer?) overwogen had, maar dat dit hem niet werd toegelaten door de partij.

Verwerende partij gaat volledig voorbij aan de politieke spanningen in de KAR zoals hierboven beschreven. Het zou een illusie zijn te denken dat de Gorran-partij verzoekers vader en diens gezin kan beschermen. Voorts kan worden verwezen naar de aanval op een parlamentslid van Gorran in Suleimaniya, de aanval van PUK en KDP-leden op het hoofdkwartier van de Gorran-partij, het vertrek van verzoekers vader uit de Gorran-partij sedert 2016 en de interne strijd binnen de Gorran-partij.

Verzoekers vader heeft zich steeds kritisch uitgelaten over de toenadering van de Gorran-partij tot de PUK. Omwille van zijn kritiek op de 2 belangrijkste politieke partijen van de KAR, m.n. de KDP en de PUK, is hij het land ontvlucht. Bij de verkiezingen in 2021 werd de Gorran-partij politiek van de kaart geveegd en werd zij slechts de zesde grootste partij van de KAR. Het aantal kiezers is sedert de succesvolle beginjaren van de partij met 95% gedaald. Vanuit politiek oogpunt stelt de Gorran-partij niets meer voor en blijft er alleszins niets meer over van de kritische stem waarop de legitimiteit van de partij gestoeld was. Vele opposanten zitten in de gevangenis of zijn het land ontvlucht.

In Suleimaniya is bovendien dezelfde coalitie aan de macht als in Sorran. Er kan niet ingezien worden waarom verzoeker en zijn gezin veilig(er) zouden zijn in Suleimaniya.

De UNAMI (United Nations Assistance Mission for Iraq) publiceerde in december 2021 nog een uitgebreid rapport omtrent de toegang tot een eerlijk proces voor opposanten van het beleid in de KAR. De UNAMI onderzocht 4 symbolische zaken van de correctionele rechtbank van Erbil waarin personen terecht stonden die bekend stonden voor hun kritische houding ten opzichte van het beleid.

De UNAMI concludeerde als volgt:

(citaat uit UNAMI, Human Rights and Freedom of Expression: Trials in the Kurdistan Region of Iraq, december 2021, beschikbaar via: https://iraq.un.org/sites/default/files/2021-12/Human%20Rights%20and%20Freedom%20of%20Expression_trials%20in%20Kurdistan%20Region%20of%20Iraq_21%20Dec%202021.pdf)

Verzoeker is een publiek bekend figuur, minstens in Sorran, die zich in het verleden kritisch heeft uitgelaten over de PUK en KDP en de toenadering van de Gorran tot de PUK. Zoals blijkt uit verzoekers veelvuldige posts op facebook laat hij zich op heden nog steeds kritisch gelden ten opzichte van het establishment in de KAR. Verzoekers vader en diens gezin lopen om die reden wel degelijk een risico op vervolging bij een terugkeer naar de KAR. Een veilig vestigingsalternatief in Suleimaniya is er niet. Om al die redenen wordt een schending van de bovenvermelde beginselen van behoorlijk bestuur en wetsartikelen aangetoond.

Verzoekende partij houdt zich het recht voor weerwoord te geven op een eventuele aanvullende nota van verwerende partij.

Het enig middel is gegrond."

2.1.2. Bij het verzoekschrift wordt een USB-stick met daarop video's van een aanval op een Koerdisch parlamentslid en een video van een aanval op het kantoor van Gorran te Suleimaniya als nieuwe stavingstukken gevoegd (stukken 4 en 5).

2.2. Nieuwe elementen

De verwerende partij legt op 9 augustus 2022 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan volgende nieuwe elementen die door haar nog niet werden aangehaald in de bestreden beslissing:

- EUAA, *Country Guidance Note: Iraq*, juni 2022;
- EUAA, *Country of Origin Information Report: Iraq. Security Situation*, januari 2022.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart dat hij zijn land van herkomst, Irak, in 2015 of 2016 samen met zijn gezin verliet naar aanleiding van problemen die zijn vader gekend zou hebben omwille van diens betrokkenheid bij de politieke partij Gorran. Verzoekers ouders dienden in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in, dat geweigerd werd. Verzoeker zou samen met zijn gezin vanuit Griekenland verder gereisd zijn richting België maar in Servië de andere gezinsleden zijn kwijtgeraakt en alleen zijn doorgereisd naar België. De rest van verzoekers gezin zou teruggekeerd zijn naar Griekenland en er op heden verblijven. Verzoeker stelt bij terugkeer naar zijn land van herkomst te vrezen dat de politieke vijanden van zijn vader hem zullen vermoorden.

Blijkens de motieven van de bestreden beslissing is de adjunct-commissaris-generaal van oordeel dat verzoeker niet aantoont dat hij of zijn vader bij terugkeer naar Irak met een redelijke mate van waarschijnlijkheid zullen worden blootgesteld aan vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève) nu (i) verzoeker verwijst naar de vluchtmotieven die zijn vader aanhaalde tijdens zijn verzoek om internationale bescherming in Griekenland en hem daar geen internationale beschermingsstatus werd toegekend daar hij er niet in geslaagd was een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag van Genève aannemelijk te maken, (ii) verzoeker zelf zeer vaag blijft met betrekking tot zijn vluchtmotieven, (iii) waar wordt erkend dat verzoekers vader sinds 2009 lid was van de Gorran-partij, dat hij later ook de functie van plaatselijk coördinator in de stad Soran bekleedde en in het kader van deze politieke activiteiten werd bedreigd, dient te worden vastgesteld dat het om kleinere incidenten ging, die uitsluitend verbaal en telefonisch werden geuit, en er geen escalatie van deze bedreigingen plaatsvond gedurende de hele periode waarin zijn vader politiek actief was en er nooit sprake was van een aanval of een poging om hem schade te berokkenen en evenmin een poging van die personen om rechtstreeks in contact te komen met hem of iemand anders van zijn gezin, (iv) verzoekers vader bovendien sinds eind 2015 zijn partijfunctie heeft neergelegd, geen bijzondere politieke activiteiten meer ontplooid heeft en geen contact meer heeft met de Gorran-partij en het dan ook niet aannemelijk is dat zijn vermeende vervolgers hem momenteel nog zouden zoeken, (v) verzoeker eerst beweert niet te weten of zijn vader na zijn vertrek uit Irak nog problemen ondervond en onmiddellijk nadien dan weer verklaart dat hij negen maanden na aankomst in Griekenland via Facebook bedreigd werd, (vi) aan de bewijsstukken die verzoeker hiervan voorlegt sowieso weinig bewijswaarde kan worden toegekend, daar deze gemakkelijk kunnen worden geësceneerd, (vii) er daarenboven tot op heden nog verschillende familieleden van verzoeker in Soran verblijven, waar zij werken en geen problemen ondervinden, en (viii) zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekers vader gevaar loopt als hij naar de stad Soran zou terugkeren, er nog steeds de mogelijkheid bestaat dat zij zich in een andere regio van hun land van herkomst vestigen, namelijk de stad Suleimaniya in Koerdistan.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vooreerst vast dat verzoeker niet betwist dat hij zich in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming baseert op de vluchtmotieven die zijn vader heeft aangehaald ter ondersteuning van diens verzoek om internationale bescherming in Griekenland en dat in hoofde van verzoekers vader en diens gezin besloten werd dat zij geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève aannemelijk maken, zoals ook blijkt uit de vertaling van een gedeelte van de desbetreffende beslissing aanwezig in het administratief dossier (administratief dossier (hierna: AD), stuk 6, 'Landeninformatie', nr. 1, Vertaling gedeelte Griekse beslissing ouders).

Verder stelt de Raad samen met de adjunct-commissaris-generaal vast dat verzoeker zelf zeer vaag blijft met betrekking tot zijn vluchtmotieven, wat in de bestreden beslissing op goede gronden wordt toegelicht als volgt: *“Zo weet je niet veel over de Gorran partij of wat je vader daar precies bij deed. Noch kun je precies vertellen met wie en welke problemen hij hierdoor ondervond. Het interesseerde je ook onvoldoende om hier zelf opzoekingen over te verrichten. Je kunt ook geen voorbeelden geven van andere personen die om gelijkaardige redenen problemen ondervonden. In ieder geval had jij zelf nooit iets met deze partij te maken en heb je hier zelf nooit problemen door ondervonden (CGVS p.9-11).”*

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat hij acht of negen jaar was toen hij met zijn gezin naar Europa vluchtte en het dus aannemelijk is dat hij zelf geen of weinig weet heeft van de problemen van zijn vader. De Raad wijst erop dat verzoekers jonge leeftijd op het moment van zijn vertrek voor hem geen beletsel

vormt om later meer te weten te komen over de precieze reden van zijn vertrek. Minstens mag van verzoeker worden verwacht dat hij zich met het oog op het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming hierover terdege zou hebben willen informeren bij zijn ouders, met wie hij blijkens zijn verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) dagelijks contact heeft (AD, stuk 7, vragenlijst, vraag 3.5).

De Raad stelt op basis van de notities van het persoonlijk onderhoud vast dat verzoeker tijdens dit persoonlijk onderhoud ruimschoots de gelegenheid heeft gehad om zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en dat hem, ondanks het feit dat hij uiterst summier en vaag bleef, daarover meerdere vragen werden gesteld (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9-11, 15-16). Verzoeker merkt in zijn verzoekschrift op dat hij gedurende anderhalf uur werd gehoord en dat het deel over zijn vluchtmotieven hoogstens vijftien minuten in beslag heeft genomen. Hij licht niet toe in welke zin dit tijdsbestek zijn uiterst gebrekkige en vage kennis van de redenen waarom hij zijn land van herkomst diende te verlaten en er niet kan terugkeren verklaart of verschoont, in acht genomen dat hij het antwoord op meerdere vragen schuldig moest blijven en zijn verklaringen over het algemeen uiterst beknopt waren.

Daargelaten de vaststelling dat waar in de beslissing van de Griekse autoriteiten met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming van verzoekers ouders kan worden gelezen dat verzoekers vader diens functie bij de Gorran-partij heeft uitgeoefend van 2012 tot 2015 (AD, stuk 6, 'Landeninformatie', nr. 1, vertaling gedeelte Griekse beslissing ouders), zijn voogd in haar brief van 25 februari 2022 stelt dat verzoekers vader diens functie heeft uitgeoefend van 2014 tot 2017 en een vertegenwoordiger van de partij in een brief van 19 september 2018 bevestigt dat verzoekers vader in zijn functie verkozen werd op 12 december 2014 (AD, stuk 5, 'Documenten', nrs. 15 en 17), wordt de actieve betrokkenheid van verzoekers vader bij de Gorran-partij in het verleden op zich niet betwist, net zo min als het feit dat hij als gevolg daarvan werd bedreigd. Wat dit betreft wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: *“Er dient echter te worden vastgesteld dat het ging om kleinere incidenten, die uitsluitend verbaal en telefonisch werden geuit. Er vond geen escalatie van deze bedreigingen plaats gedurende de gehele periode waarin je vader politiek actief was. Er was nooit sprake van een aanval of poging om hem schade te berokkenen, en evenmin een poging van die personen om rechtstreeks in contact te komen met hem of iemand anders van jouw gezin.”* De Raad stelt vast dat deze vaststellingen steun vinden in de vertaling van een gedeelte van de Griekse beslissing genomen in hoofde van verzoekers ouders, aanwezig in het administratief dossier, en door verzoeker niet worden betwist (AD, stuk 6, 'Landeninformatie', nr. 1, Vertaling gedeelte Griekse beslissing ouders).

Verzoeker betwist verder niet dat zijn vader zijn functie bij de Gorran-partij enkele jaren geleden heeft neergelegd en op heden geen bijzondere politieke activiteiten meer ontplooit, zoals kan worden gelezen in voormelde Griekse beslissing ten aanzien van verzoekers ouders. In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat het loutere feit dat zijn vader zijn partijfunctie heeft neergelegd niet wegneemt dat hij nog steeds kritisch staat tegenover en zich kritisch uitlaat over het regime in de Koerdische Autonome Regio (hierna: de KAR). Hij verwijst ter staving hiervan naar de Facebookpagina van zijn vader, waarop volgens hem te zien is *“hoe [zijn vader] zich reeds jaren openlijk kritisch opstelt tegen het establishment in de KAR”*. Verzoeker merkt op dat zijn vaders Facebookaccount tijdens het persoonlijk onderhoud werd opgevraagd maar dat uit niets blijkt dat de adjunct-commissaris-generaal dit grondig heeft onderzocht. Bij nazicht van de openbare gegevens op de Facebookpagina van verzoekers vader kan de Raad evenwel geen kritische uitlatingen bespeuren en verzoeker voegt geen prints van dergelijke berichten die zijn vader zou hebben gepost. Verzoeker toont verder niet op overtuigende wijze aan dat zijn vader of diens familie op heden bedreigingen ontvangen omwille van zijn vaders vroegere functie binnen de Gorran-partij of kritiek die hij openlijk op het regime van de KAR zou uiten. Hem tijdens zijn persoonlijk onderhoud gevraagd naar aanwijzingen dat hij en zijn gezin momenteel nog problemen zouden hebben in hun land van herkomst, verwees verzoeker naar doodsb bedreigingen op het Facebookprofiel van zijn vader jegens hem en zijn familie (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Met betrekking tot de bewijsstukken die verzoeker hiervan heeft neergelegd (AD, stuk 5, 'Documenten', nr. 21, Bedreigingen Facebook) wordt in de bestreden beslissing terecht geoordeeld dat aan dergelijke stukken sowieso weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk kunnen worden geënsceeneerd. De Raad benadrukt voorts dat het geheel van verzoekers verklaringen en de door hem voorgelegde stukken in rekening dient te worden genomen en wijst er in navolging van de adjunct-commissaris-generaal in de bestreden beslissing op dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat nog verschillende familieleden van hem in Soran verblijven en daar geen problemen ondervinden (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Dit vormt op zijn minst een ernstige tegenindicatie voor verzoekers beweerde vrees dat de vijanden van zijn vader hem zullen gebruiken om zijn vader pijn te doen en te verplichten terug te keren zodat ze hem kunnen doden (*Ibid.*, p. 15).

De in het verzoekschrift aangehaalde informatie over de Gorran-partij en de politieke spanningen en vervolgingen in de KAR heeft betrekking op de algemene situatie en niet op de persoon van verzoekers vader of de problemen die hij persoonlijk omwille van zijn politiek profiel zou kennen. Nog daargelaten dat hoger is gebleken dat verzoeker niet aantoonbaar dat zijn vader zich tot op heden openlijk kritisch uitlaat over het politieke bewind in de KAR, volstaat de verwijzing naar de context van politieke spanningen en vervolgingen in de KAR, zoals die blijkt uit de bronnen waarnaar verzoeker verwijst en de videobestanden die hij voegt (stukken 4 en 5), niet om aan te tonen dat hij of zijn vader actueel in hun land van herkomst worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft daartoe in gebreke.

De door verzoeker tijdens de administratieve procedure neergelegde fotokopieën van zijn identiteitskaart en paspoort en van de identiteitskaarten en paspoorten van zijn vader, moeder, zus en broers kunnen dienen ter staving van verzoekers identiteit, die, zoals verzoeker opmerkt in zijn verzoekschrift, niet wordt betwist, en die van zijn familieleden, maar werpen geen licht op de problemen die verzoeker ervan zouden weerhouden terug te keren naar zijn land van herkomst (AD, stuk 5, 'Documenten', nrs. 1-11). Op basis van de brieven van Gorran en de brief van verzoekers voogd met de verklaringen van zijn vader, alsook de daarbij gevoegde documenten, kan worden aangenomen dat verzoekers vader in het verleden een belangrijke functie heeft uitgeoefend binnen de lokale afdeling van de Gorran-partij in Soran, doch niet dat verzoekers vader of zijn familieleden sinds de neerlegging van zijn functie persoonlijk werden gevisieerd door politieke tegenstanders (AD, stuk 5, 'Documenten', nrs. 15, 17-21).

Gelet op de bovenstaande determinerende overwegingen en vaststellingen die leiden tot het besluit dat verzoeker zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt, is de Raad van oordeel dat het in de bestreden beslissing opgeworpen motief betreffende de mogelijkheid dat verzoeker en zijn gezin zich in een andere regio van hun land van herkomst vestigen, namelijk de stad Suleimaniya, bijkomstig en niet determinerend is. De in het verzoekschrift geuite kritiek op dit overtollig motief kan dan ook niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

De omstandigheid dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) niet is ingegaan op de suggestie van verzoekers raadsman om contact op te nemen met verzoekers vader teneinde hem op afstand te horen over de actuele stand van zaken in verband met zijn problemen, neemt niet weg dat het aan verzoeker toekomt duidelijk zicht te bieden op deze problemen, aan welke problemen hij immers zijn persoonlijke vrees voor vervolging verbindt. De beslissing om verzoekers vader al dan niet te horen behoort tot de soevereine appreciatie van de adjunct-commissaris-generaal, die in de bestreden beslissing van oordeel is dat *in casu* voldoende elementen ter beschikking waren om een weloverwogen beslissing te maken, zodat geen gebruik diende te worden gemaakt van de door verzoekers raadsman doorgegeven contactgegevens van verzoekers familieleden in Griekenland (AD, stuk 5, 'Documenten', nr. 22, e-mail raadsman). Gelet op wat voorafgaat, toont verzoeker ook niet aan dat de motieven waarop de adjunct-commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gebaseerd niet volstaan om deze beslissing te schragen.

De Raad wijst er tot slot in navolging van de adjunct-commissaris-generaal in de bestreden beslissing op dat de door verzoeker aangehaalde problemen die zijn ouders met betrekking tot hun huisvesting in Griekenland ondervinden nadat ze daar een negatieve beslissing kregen in het kader van hun verzoek om internationale bescherming geen invloed hebben op de appreciatie *in casu*, nu verzoekers vrees dient te worden beoordeeld ten opzichte van zijn land van nationaliteit, zijnde Irak, en de levensomstandigheden van zijn gezin in Griekenland niet ter zake doen. Verzoeker betwist dit niet. De neergelegde e-mail waarin verzoekers raadsman bij de raadsman van verzoekers familie in Griekenland informeert naar hun situatie en de e-mail waarin een medewerker van Caritas verzoekers voogd in kennis stelt van het feit dat zijn familie hun appartement in Griekenland dient te verlaten, alsook de brief waaruit dit zou blijken zijn derhalve niet dienstig (AD, stuk 5, 'Documenten', nrs. 12-14).

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift te kennen geeft dat hij zich niet van de indruk kan ontdoen "*dat de thans bestreden beslissing niets meer of minder is dan een herneming van de negatieve beslissing in de asielpprocedure in Griekenland, zonder zélf een gedegen onderzoek te voeren naar de actuele vrees van het gezin*", stelt de Raad vast dat de adjunct-commissaris-generaal verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde stukken terdege in rekening heeft genomen en dat verzoeker in gebreke blijft de pertinente en draagkrachtige vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, middels valabele en afdoende argumenten in een ander daglicht te stellen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Irak.

2.3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoeker in gebreke blijft aannemelijk te maken dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst zal worden gevisieerd door politieke vijanden van zijn vader omwille van diens vroegere functie bij de Gorran-partij.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt gevisieerd.

2.3.2.3. Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de *UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van mei 2019 als uit de *EASO Country Guidance Note : Iraq* van januari 2021, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Irak de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn regio van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Erbil moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de adjunct-commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Erbil geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in voormelde *EASO Country Guidance Note* over Irak van januari 2021 (p. 141-142).

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen.

Verzoeker laat verder na het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Erbil. De adjunct-commissaris-generaal geeft in de bestreden beslissing aan dat hij evenmin beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verzoeker betwist deze terechte motieven van de bestreden beslissing niet en doet er derhalve geen afbreuk aan.

2.3.2.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de (adjunct-)commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Sorani machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.6. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van (adjunct-)commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. WILLAERT